

AYŞEGÜL DEDE

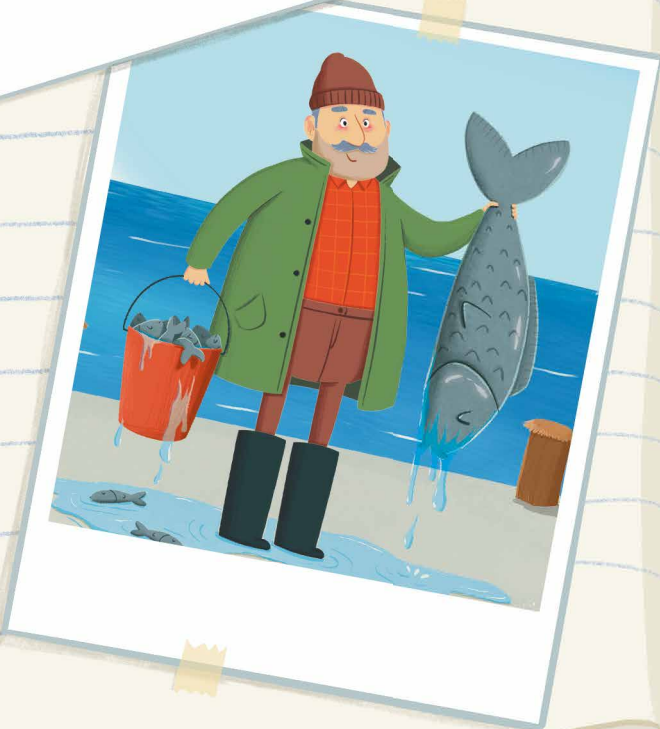
İYİLİK YAP
DENİZE
AT!

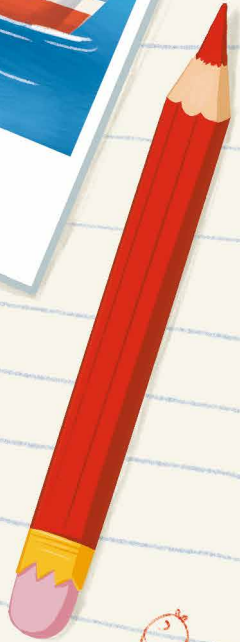

ÇİZER:
EDA
ERTEKİN
TOKSÖZ

TİMAS
ÇOCUK

Martı ile Düello

Güneşin ilk ışıklarıyla küçük sahil kasabası Mercankaya'da gün başlıyordu. Sahile inen taş yolda, sırtında ağır mı ağır okul çantasıyla Selim görüldü.

Gökyüzünde yüzlerce martı balıkçı teknelerinin sahile yanaşmasını bekliyordu. Selim başını kaldırıp gökyüzünde uçuşan gürültücü martılara baktı. Sabah sabah martıların çığlıkları hiç çekilmiyordu.

- Acaba nasıl bir ses çıkarsam da martıları rahatsız etsem, diye düşündü. Önce boğazını temizler gibi bir iki hırıltı çıkardı, ardından cılız bir **"IIKGKH"** sesi çıkardı.

Evet, Őimdi hazırđı. Derin bir nefes aldı, bir eliyle burnunu sıktı ve çıkarabildiği en tiz, en yüksek **"İİİGGKKKH"** sesini çıkardı. Yolun kenarındaki direğe tünemiŐ olan tumbul martı, Selim'in sesiyle havalandı. Selim çıkardığı bu sese kendisi de ŐaŐırmıŐtı. Daha önce pek çok garip sesler çıkarabildiğini biliyordu ama bu yeni bir Őeydi. Üstelik martıların sesinden bile daha rahatsız ediciydi. Horlamak, pırtlamak, hırlamak ve geğir-

mek konusunda kendini yetenekli bulurdu. Ama bu keşfettiği yeni ses bambaşkaydı.

Yani en azından Selim öyle olduğunu düşündü. Martıların çığlıklarıyla yarışacak kadar iddialı bu yeni sesi tekrar çıkarmak için derin bir nefes alıp başını göğe kaldırdı ki... **O DA NE!**

Sanki sıcak ve ıslak bir su balonu yüzünde patlamıştı. Islak kirpiklerinin arasından baktığında üzerinden süzülüp geçen martıyı gördü. O koca martının kendisine bakıp gülümsediğine yemin edebilirdi.

"Sen misin bizden rahatsız olan, gör bakalım!" dercesine kanat çırpıyordu martı. Selim, saçlarını ve ellerini silkeledikten sonra çantasından çıkardığı mendille kendini temizledi. Bu sefer tiksinti dolu bir **"IYYY"** sesi çıkardı.

- Ne şahane bir sabah, dedi ve ekledi.

Kendime not: Bir martının şıgılığında daha rahatsız edici bir şey varsa o da bir martının üzerinize pislemesidir.

Dört Mısluklu Çeşme

Mercankaya tam bir balıkçı kasabasıydı. Burada yaşayan pek çok aile ekmek parasını denizden kazanırdı.

Kasabanın girişindeki balıkçı barınağı teknelere güvenli bir yuva gibiydi. Tekneler burada demir atar, fırtınalarda dalgalardan korunur, balıkçılar da tuttıkları balıkları kolayca karaya çıkarırdı.

Balıkçı barınağını işleten Hasan Amca'ya herkes **MADRABAZ** derdi.

Selim küçükken madrabazın sihirbaz, cambaz gibi bir şey olduğunu zannederdi. Büyüyünce öğrendi ki madrabaz, balıkçı barınağını yöneten,

balıkları balıkçılardan alıp başka şehirlere ulaştıran kişilere deniyordu.

Aslında biraz cambazlık da gerektirirdi madrabazlık. Balıklar çabuk kokuştuğu ve bozulduğu için onları en kısa sürede yerine ulaştırmak gerçek bir marifetti.

- Ben büyüyünce madarabaz olacağım, derdi Selim. Kimsecikler bu eski kelimeyi bilmezdi. Selim de her seferinde bilmiş bilmiş anlatırdı madrabazlığı.

Mercankaya'da balıkçılar güne güneş doğmadan başlardı. Küçük büyük tüm tekneler geceden denize açılır, ağlarını atar ve güneşin ilk ışıklarıyla barınağa geri dönerdi. Selim hafta içi her sabah diğer çocuklardan erken kalkar, okula gitmeden önce balıkçı barınağına uğrardı.

Uzaktan bütün tekneler az çok birbirine benzerdi. **Ama Selimlerin teknesi farklıydı.** Kaptan köşkünün ön camında asılı üçgen kırmızı bayrakları vardı. Ne kadar uzakta olursa olsun, Selim **KIRMIZI BAYRAKLIM'** hemen tanırdı. Bu adı tekneye dedesi vermişti.

O sabah Selim, martıya söylene söylene sahile indiğinde gözleri hemen **Kırmızı Bayraklım'** aradı. Tekne taaaaa en arkada duruyordu.

- Babamın yanaşmasına daha çok var, diye geçirdi içinden. En iyisi bir koşu barınağın girişindeki çeşmede iyice bir temizlenmek diye düşündü.

Bu çeşme dedesinin dedesi zamanından kalma, eski bir çeşmeydi. Dört cephesinde dört musluğu olan mermer bir çeşmeydi bu. Musluklardan ikisi akar, ikisi akmazdı. Hepsi birbirine benzediğinden hangisinin aktığını, hangisinin akmadığını karıştırdı insanlar.